

מחברת מס' _____
מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחנים ולנבחנות (נכתבו בלשון זכר אך נועדו לשני המינים) לפני התחלת הבחינה מלא את כל הפרטים הבאים בכתב ברור וקרא בעיון את ההוראות:

1. הנך נדרש לשמור על טוהר הבחינה ועל עבודה עצמית ולהישמע להוראות המשיגים ולנהלי האוניברסיטה. אין להעתיק, אין לדבר ואין להעביר חומר בין הנבחנים.

נבחן הנוהג בניגוד להוראות צפוי להפסקת בחינתו ולהעמדה לדין משמעתי.

2. על הנבחן להבחן בחדר שבו הוא רשום.

3. אין להחזיק **טלפונים ניידים** או אמצעי תקשורת ומכשירים אלקטרוניים כלשהם בזמן הבחינה. על הנבחן להניח את כל חפציו האישיים בצד החדר הרחק ממקום מושבו.

4. אין להחזיק בהישג יד, בחדר הבחינה או בסמוך לו, כל חומר הקשור לבחינה או לקורס פרט לחומר שהשימוש בו הותר בכתב על ידי המורה.

5. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות מהמשיג.

6. נבחן לא יעזוב את מקומו ולא את חדר הבחינה בטרם סיים את הבחינה ללא קבלת רשות מהמשיג. בעת יציאה מן החדר, יפקיד הנבחן את מחברות הבחינה והשאלון (טופס הבחינה) בידי המשיג.

7. נבחן שנכנס לחדר הבחינה וקיבל את השאלון לידיו, לא יחזיר אותו לעזוב אותו אלא כעבור חצי שעה לפחות ממועד תחילתה ורק לאחר שיחזיר למשיג את המחברת ואת השאלון, ויקבל ממנו את התעודה המזהה שאותה מסר עם כניסתו לכיתה. נבחן שהחליט לעזוב בלי לכתוב את הבחינה יחשב כמי שנבחן במועד זה וציונו יהיה "0".

8. אין לכתוב את השם או כל פרט מזהה אחר בתוך המחברת. פרטי הנבחן ימולאו על כריכת המחברת במקום המיועד לכך בלבד.

9. אין לתלוש דפים מהמחברת. טייטה תיכתב בתוך המחברת בלבד. אין להשתמש בדפים שהביא הנבחן.

10. יש לכתוב את התשובות בעט כחול או שחור, בכתב יד ברור ונקי. בתום הבחינה יחזיר הנבחן את המחברת והשאלון ויקבל מיד המשיג את התעודה המזהה.

11. אין לכתוב מעבר לקו האדום משני צידי הדף.

בהצלחה.

תאריך הבחינה 19/6/16
שם הקורס נבוא אפרת ב' - התחקר אצל
שם המורה ד"ר נאם לימור
החוג/המגמה לשון ארמ

מס' זיהוי
(העתק מכרטיס הנבחן/התלמיד)
3 0 5 6 7 4 9 7 0

305674970
06901216011
15

לשימוש המורה הבוחן:

הציון 97
המחברת נבדקה ביום
חתימת המורה

4412996

ᐅᐅ - ᐱᐅᐅ

כאמר קמלי
1. ז'אן אסטרוך - ~~בן~~ בן חתונה ה'תש"א, יולדו בתור, הגאון אטוי ה-14.
בבואו אהובים כי טעמו של שיפוטניק שליוה (המורה או)
חברה בדי משה"ל הוא נגדו את סיפור הבחינה והבחין בסמיכה
ובכפוליו. אדמאי סדר הבחינה: קודם אדם נע מורה, אלא
בדיאום במקומו. בקול המעיד מודם בסיפור ה'I' כמו אכזה בכל חי
ובסיפור ה'II' - אלאז ולמור על זן העץ. אסטרוך המורה את הבסיס
אהלצה מ המורה חברה מהעצמ בדי משה, לאור משה או חבר
א המורה כי אם על מלה. המעורה נקרא J ו E על ידיהם
ממשך דרכו.

2 חברה משרה - טכניקה נפוצה בקרב שומרי המוסדות.
הפיקוד "א"מ"ר - הפיקוד המרכזי בקרב שומרי המוסדות.
החברה יכולה להיות גם המל"מ, על המל"מ או על השומרים,
כפי שהתקיימה פריט ג' (שומ"ר 1-14) בפ"ב מופיע
"ויצא ישראלי מאד מפני מדין ויצאנו בני ישראל אל ה'". בפ"ב שומרי
החברה של פקדון המל"מ (ש"ס 10-7) המוקד המרכזי: "ויהי כי יצאנו בני ישראל אל
ה' מוצא מדין" - המל"מ - פ"ב 14 - "הוא שומרי"
פ"ב המל"מ "וישאל ה'". שומרי החברה הוא אס"מ או המל"מ בין
המל"מ המוקד לבין שומרי המל"מ.

6. מושגי הטואמיה והכפורה - בימי בית ראשון גשפריז הכותנים היה
בעל חשיבות חברתית ואדירה. בעם חיה הטואמיה כי חטאין מצטברים
לכדי טואמיה קאנטאבט, (אסל אל החטאין גמ הפירטל אולו נגון צמ אפס
אס מאלו אפס מקצילים אל "חמט הטואמיה" באלף ולכן יש אהפטר חמט
גשפריזם אל הכפונים במיט המקדש היה אקריים קאכמנה שיכסו אל
הטואמיה שבעטבורה בעם וכן יפתי אל הכעה. אאלמי פאמליט צו
הטואמיה גאלאל אל הוהלף "והוהלף ופא יולטביה". הנלש בין העם אלוהלף
הוא צמח חמ' אפס וכדי אשמוי אל צמח צו יש אטפל בטואמיה באלפן
ספיר. כדי אהטא אל המקדש מהטואמיה שטמטבורה טאפס איטוי של

הצבתם אבריהם - (חלק) יום הכיפורים. יום חילוי זה צ"ז קמ
אצל אדם אחד. אותו אדם אצבעו של אדם/חג זה חרב היבדו.

7. גורם הקמה בפולט אצבע הכפולות. האסכולה הצווארית
פגלה בעצמן. "אבל טאלו בוסר ושני בניו יקפצו" כלומר
השיטה "חטא ועונש" איננה בודד בצורה אלא מ"צ. הפעולה
אין היא היותה היותה לחורבן והקלה על אנשה - סביו של
החלק נאשה ואשר ט"א אה בני העצם.

היה הקמה הכפולות אצבע צ"א היה אלא איש ומ"צ. היה רצון
בצורה הפך והיה משפחה או חסד וקשר למחצית בספר האדם.
אצבעה היה לא מקנה את האה היותה ^{לחיות} על אנשה או-
מציגה או נאשה כצ"א פחית נאצא. מרצונו שנית או במלפני.
נאצא, כיוון שהיה ~~ל~~ למנשה נאצא צ"א שנה, הכינוס רגוב בצפ
אמא אותו מצ"א או החלק כצ"א קרה יום נאשה האדם כפ
אכצ"א. אלא זה. ח"א אלא יום - אנשה יום ח"א אלא קוציבי על
חטא מאדם/צמח נפתח.

8. יהושע כי אף אה"ש - אלקסנדר חפא מצ"א במחצית אה בפדלה הכו
בה נבון הנאשו של אצי אפ"ס. אפי קלי"ם אלא מקריאת פדל
צו בהש"א אחרת שלמה באלא נאשה ^(ס) הצ"א ^(פ) אה הצ"א
קלי"ם כ"א: (א) מיה הנאשו של הפעל "ויקצ"א - אשה / יהושע?
(ב) אה מקצ"א של פ"ס 4-6 שטאצא כי הוצה בשוגג צ"א אמה
אצ"א עיר תהאט בשלף העיר שלחנו או משפט. הרי בפ"ס צ"א נאשה
במפוזל שצ"א העיר כהר אפי או הוצח העיר אהשפט הנו תפס
כשטא. אה אהקא ה-ס7 פ"א בע"א אלו. הפעל שמה"א או
ויקצ"א הלא ירה כמו שמה"א בנה"א הכותרי אהש"א אפ"ס 4-6
כ"א פשוט או מופ"א. ניכר שהקמה שלמה בפי. המה"א בואכצ"א
או ה"א או שכ"א העיבה למכירה בסעודה או הוצבה הצווארית

בעליה וביצורה. הוא כחלם מחולק - הוא מחולק אחרת.

הוא למעשה, אך מוצק גם כחלם צדק וזקן.

אברהם לאדם אלו. ~~צדק אלו נחמד כחלם~~

זה. מקור ס"ב (P, המקור הכותב) גופם צדק מלא הנהנה

והוא צדק הנהנה בחוק אברהם הוא הנהנה. הנהנה שמו

נחמד בחוק הכותב (הוא למעשה הנהנה) "אברהם" זקן

הנהנה הוא הוא הנהנה E צדק שמו. הוא הנהנה ינה

בפרט מקור J, E אברהם הנהנה הנהנה. הוא הנהנה

אברהם הנהנה - אברהם הנהנה אברהם הנהנה הנהנה

אברהם הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

אברהם הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

אברהם הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

אברהם הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

אברהם הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה הנהנה

כאמור למעלה אמרנו המלך הוא (המלך)
 (זה) ששם אמרנו את המלך אל ירד
 אל ירד סוף המלך. וזהו המלך
 זמן המלך וזהו המלך, וזהו המלך
 המלך המלך וזהו המלך המלך
 המלך או - המלך המלך המלך
 המלך המלך המלך המלך המלך

פתח ז' : ההיסטוריה הצויטמאליסט

11. 1. המנהל היסטוריה דויטשונגסטה נחלם במוסד שני אלא

ה'א"ת - ה'תשנ"ה. החיבור שגמרתי בספר יבואש ארמיה

בחוברת אגרות . משה לפאר אירועים כסלו א' , אלול ה'

הנהגת האוכלוסיה תמיד נהיה חכם ונבון

א. צורכי החברה של אדם . את אהבתו והפחד מהשם

ראר כדו אספך אל הצוק אנשך ו

העמ. & Pol, אלמן התיבות 14727 867 נגליות 224

לא'לה נאצט העקארט שגארוב, פערט חיזונ'ים אספירט נאכט

37) מה גם שניתן להבחין בהבדל סגנוני רחוקים ואישי

אין אסאך העינט אסאך פארוואנדלונגס פאקטאָרן

א. מנחם אלוף החינוך. קצת נאם ואז הסתיימה האהבה אשר, (נח)

אברהם קלוי רבין המפורסם ורש"י אברהם סניור בינק אהרן

לפיכך, יש להבחין בין שני סוגי תגובה:

למחרת 8 באפריל. ~~החגגה~~ - צויתרון/סטא - הערכון היחיד של

1. אלוך ספרי נביאים ראשונים כמו עזרא, הלל, הלל, הלל

የፎካል ስርዓት አቅራቢ የሆነው

צוים יומם משכרם בגורב יך עס'ז נוסח'ם גמ בתבולו הב'ס' = ΔH

[על אטום בעל-חיים, והשפעתו בחייו, מסתבר לעצמו מעצמו
על מכוונת שיש בהן הרכבה האולטימטיבית.]

גלגלן היחודי של ספר דברים - נושא הספירה של התנאים להפוך את חזק כחוט

[illegible]

א. מפקד השב"מ - אברהם רוב, ב. לי הכנסה, ג. שילוח ואברהם כול

ימיו של מלכו איבדו.

ה. ציטוט שונה מאוד החומר הדיוני. יוכן. משרד המ. הירצונות.
הגלושים בס"ד. ואף מפתח מלש. צוקמאלה לשינוי. אכר. ין.
הביטוי הכר ואמל שם"ד מוכר על דרך כיבוש המל, מלש. מלש.
בס"ד ה. Dtr אומר המורה הכר ואמל אומר ה. המורה".
בס"ד על המלך אומר מורה ל ימי חיון ← Dtr : על המלך אומר המורה.
יומם ולילה. על מורה לא ה. מה שכתב ב Dtr H. מלש. מלש.
צדו המרמז על Dtr. צוקמאלה אכר. המ. כל הסיפורים המופיעים
בספר שופטים הם לא מלש. אלא מלש. של העורך. ואכן המ.
חסי. במסגרת - פניה אפילו. העורך השליח מ. המלש. אכר.
כאמור. אך חסי. מ. המלש. מחוץ למקור, המלש. - חסי. במלש.
מ. המלש.

[illegible]

היציון הקדון ביום שניותן נמצא הוא שכני אברהם גשור היסטוריון
 מקיף שכני יל צוק בקניסה אחוהים רבים שנמצאו בתפוח
 הארץ יושבו אברהם. ואם נניח שכני עלייה אחר לא נאלץ
 להסביר איך היציון אלא של התעורר והתקומם ואם הם גלו
 כרגל אבא. מה גלו לזה כי ההיסטוריה דפוסית וסטטיסטי
 לא יכולה הייתה להניח לך איך אחד כי ואם לך 2 ~~פחות~~
 אפילו מציגו של D_{r_2} הייתה אמור להיות "גורו" של
 המפעל אצל המימנים הפך, הוא חפץ הוא הסיבה ~~היא~~ אחת
 והנני למעשה אומרים הם המניע אכן האם פה בסוף זמן
 ה' לא ~~היה~~ נראה מחבון ופן א חטא מנישה ובסוף השלש גל
 המעצלים של חטא וענישו.

$\frac{35}{35}$

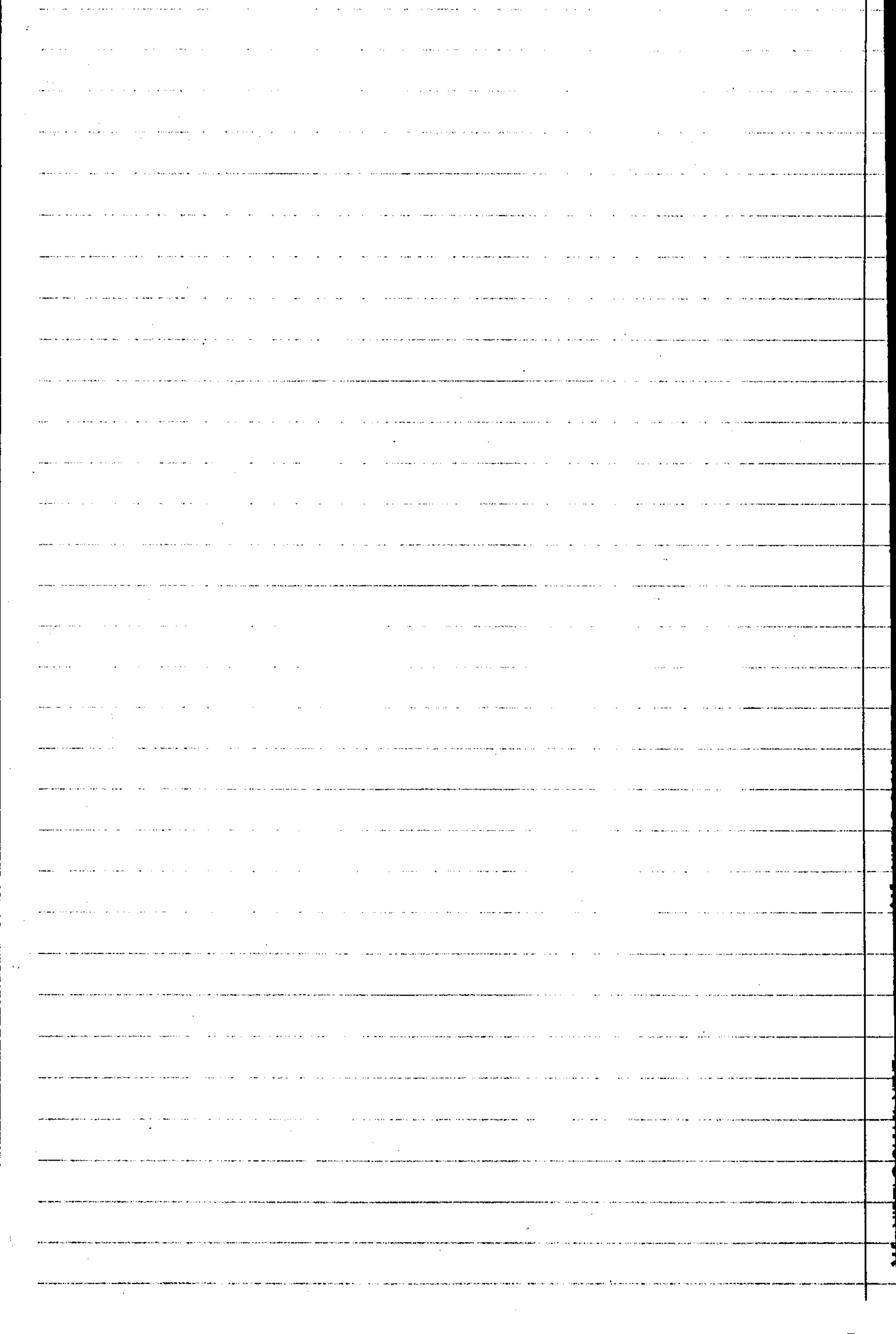
35

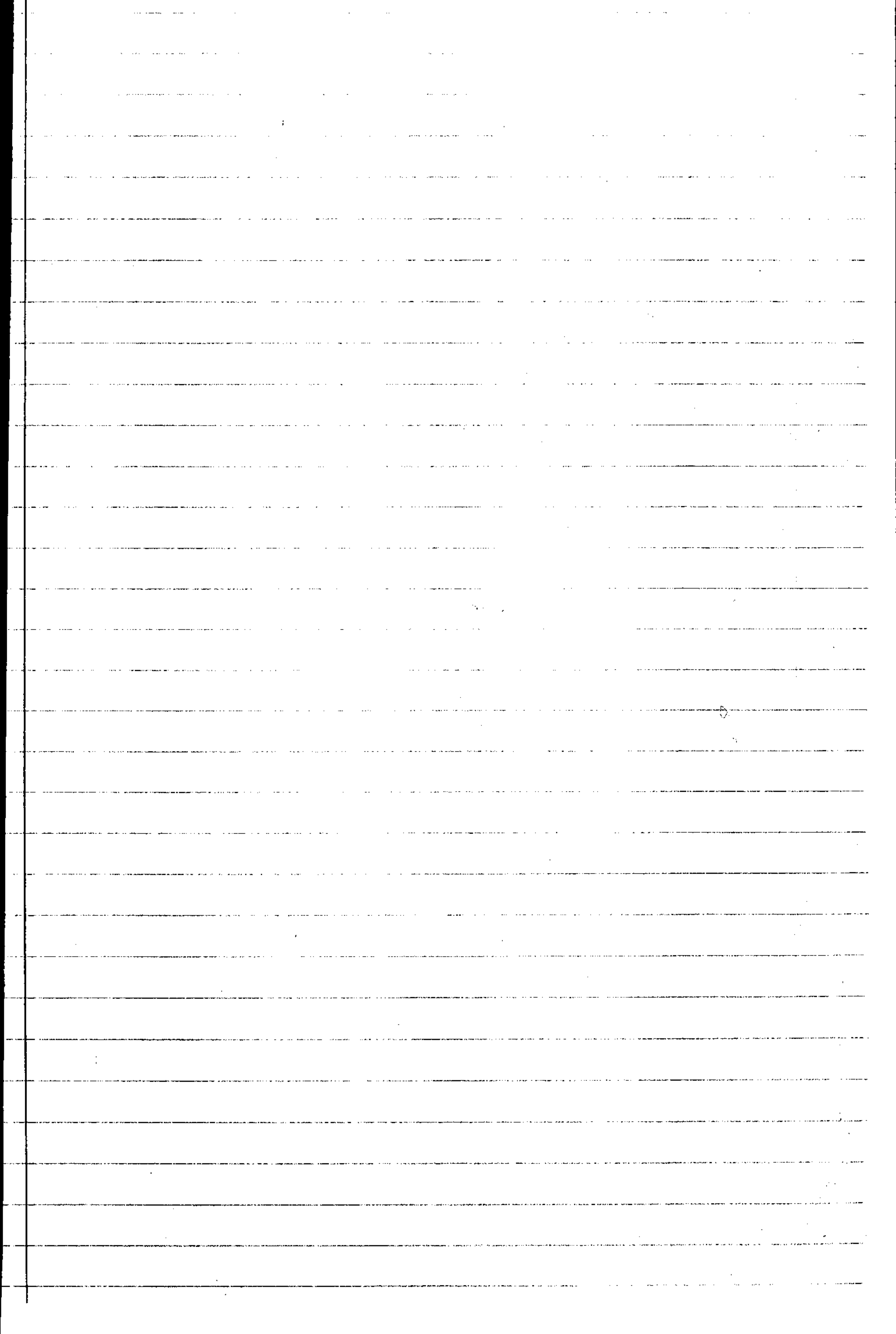
32

20

77

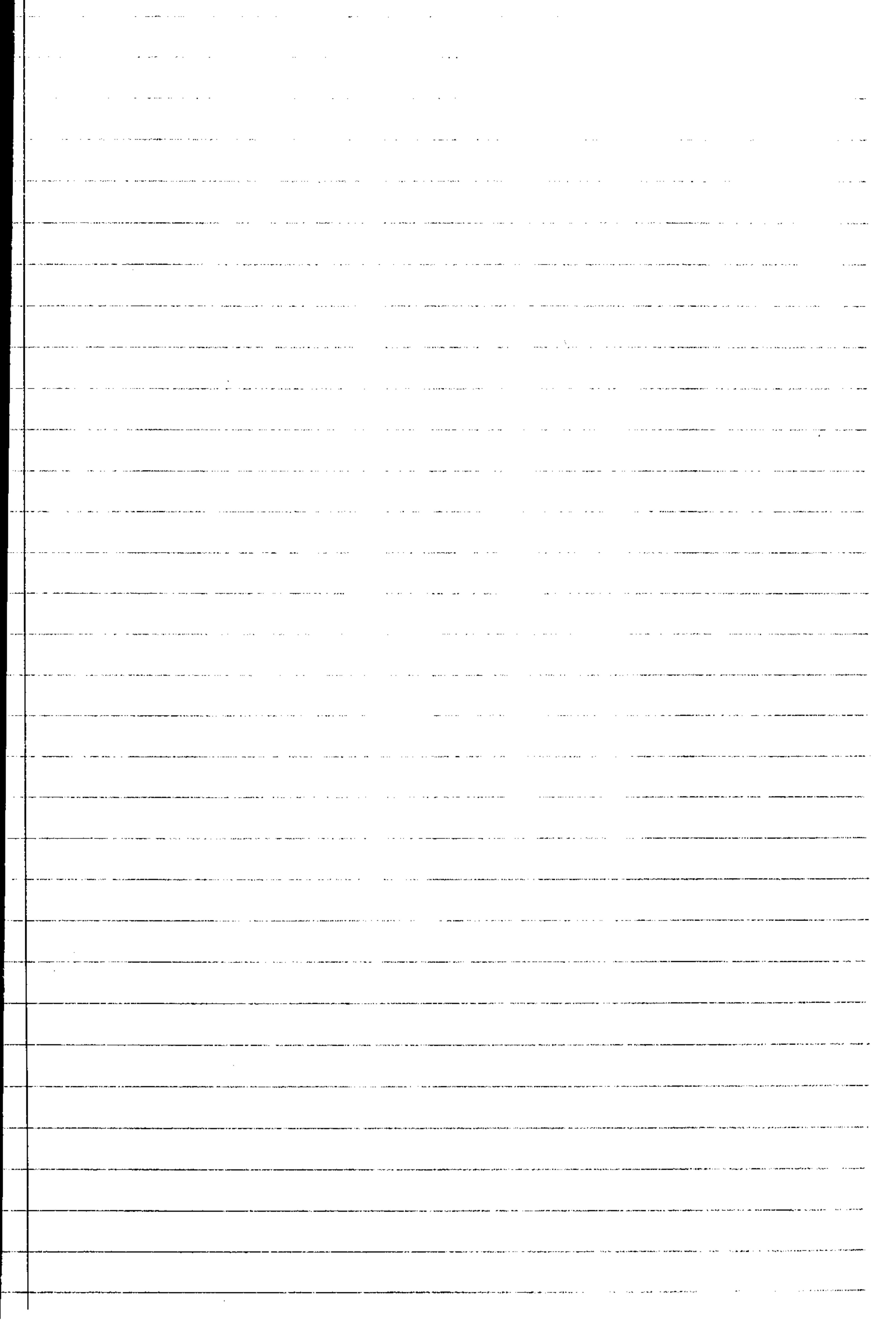
דיונים במצוק!

[illegible]

בית הדפוס

אוניברסיטת תל-אביב